

en minutieus Control med, at de holde den Dragt, de saaledes faae leveret af Staten, i god Orden, og jeg vil bede de Herrer betænke, hvilket Indgreb i den personlige Frihed dette vil være, det vil være et Indgreb, som man før ikke har seet noget Vignende til hertillands. Man skulde være nødt til flere Gange om Aaret at møde til Mønstring og vise, at man havde sine Klæder i god Orden, eller være nødt til at modtage Udsendinge fra Krigsbestyrelsen hjemme i sin Stue, for at eftersee, om Ens Klæder vare i god Orden. Vi have allerede ved Hærloven ifjor vedtaget temmelig store Indgreb i den personlige Frihed, men man kan dog i alt Fald erkjende, at dette kan være til Nytte for Landet, men hvad Nytte det skulde være til for Landet og for Forsvarsvæsenets gode Udvikling at vedtage en saadan Bestemmelse, som her foreslaaes, er ikke let at forstaae.

B. Christensen: Jeg troer, at vi skulde det ærede Udvalg Tak for, at det under den første Post har henledet Opmærksomheden paa en i oeconomicke Henseende og for selve Militairet ikke uvigtig Gjenstand, nemlig den saakaldte Hovedbedækning i Armeen. Udvalget har nemlig fraraadet Thinget at bevilge 87,000 Rd. til Hovedbedækning for Ingeniører, Artilleri og Fodfolk, fordi det hverken har anseet det for oeconomicke rigtigt eller i og for sig hensigtsmæssigt at anstafte Hovedbedækninger af en saadan Art, at de kunne koste saa Meget. Jeg troer, at dette Punkt fortjener megen Opmærksomhed ogsaa her i Salen, og det har gjort mig ondt, at den høitærede Krigsminister ikke med et Ord er gaaet ind paa dette Spørgsmaal. Jeg behøver efter Udvalgets Dtringer ikke at udtale mig om den ikke ringe finantzielle Betydning, som dette Spørgsmaal har, men jeg tillader mig at opfordre den høitærede Krigsminister til at udtale sig om, hvorvidt jeg har Ret eller Uret, naar jeg siger, at vi med Hensyn til de hidtil brugte Chacoter, som især Stofmilitaire, ældre Militaire, sætte en vis Priis paa, maaskee væsentlig fordi de tage sig bedre ud ved Parader og Paraderinger, have ligefrem Erfaring for, at det er en daarlig Hovedbeklædning i Felten, at den er skadelig for Soldatens Sundhed og

skadelig for det, som det i høi Grad kommer an paa, hans Bevægelighed, hans Evne til hurtigt og let at kunne bevæge sig i Terrainet. Det er efter min Mening en Kjendsgjerning, at man i vor første Krig 1848—51 tog de saakaldte ungariske Huer og fandt sig vel derved, og derimod vel vogtede sig for at besvære Soldaten med Chacoter. Jeg vil nu slet ikke tale om, at Garden tilfods, der dengang gjorde Krigen med, ligesom den ogsaa var med i 1864, og som havde disse forfærdelige Bjørnehistorier paa Hovedet — der ene maae være nok til at trykke en Mand til Jorden i varmt Veir — ovenikjøbet havde den Risiko, at dersom en saadan Hue ikke tilsvarede af Manden, skulde han selv betale den; tager jeg ikke fejl, var det en Priis af 10 Rd., der blev sat for den. Men jeg kommer tilbage til, at i vore Krige i 1848—51 og i 1864 blev det, som jeg troer, næsten med Eenstemmighed erkjendt, at Chacoten eller Casquen, hvad man nu kalder den, er en uhenigtsmæssig og vanskelig, ligesom ogsaa en overmaade besværlig Hovedbedækning, og at man derfor i begge disse vore Krige ikke blot foretrak, men ogsaa i Virkeligheden brugte den simple Hue. Man forshnede da denne med et Bygugsovertræk, der jo ikke kostede meget og havde det Gode, at det kunde slaaes udover Skuldrene og derved beskytte mod Regn, medens denne Hovedbedæknings Lethed gjorde, at det aldeles ikke var trykkende for Mandstabet at bære den. Det er endvidere sagt mig, at i den preussiske Armeé, hvor man vistnok, maaskee endog fremfor, hvad der er Tilfældet i den russiske, seer paa, hvad vi her kalde Parade og Paradering, tillod man i det sidste Felttog de menige Soldater at aflægge den svære Hovedbedækning og gjøre hele Felttoget med Hue. Under disse Omstændigheder troer jeg, at det er med den fuldkomneste Føie, at Udvalget har gjort opmærksom paa, at den store Fordring af 87,000 Rd. ikke bør bevilges af Folkerepresentationen, ikke blot af Hensyn til, at det er dyrt og altsaa fra et finantzielt Standpunkt betæneligt at anstafte disse Chacoter, men ogsaa fordi det i og for sig antages at være uhenigtsmæssigt. Jeg skulde meget ønske, at den ærede Krigsminister vilde tage denne Sag under særdeles Overveielse og